

hos os gælder menneskerettighederne ikke, fordi vi har særlige forhold her hos os.« Det er det vidtgående, det radikale i menneskerettighederens universalitet. En regering kan ikke efter 1993 påberåbe sig, at menneskerettigheder blot er et internt anliggende, som andre ikke må blande sig i, og det har stor betydning i det internationale samfund.

Kl. 16.30

Jeg må referere til, at det f.eks. har betydning utrolig meget i forhold til Kina. Kineserne er med i verdenserklæringen fra 1993, og siden den tid er det ikke sådan, at kinesiske repræsentanter for Kina siger, at man ikke skal diskutere menneskerettighederne. Man kan være uenige om deres indhold, og hvorledes de praktiseres, men det er på dagsordenen i det internationale samfund. Derfor er denne menneskerettigheds-erklæring fra Wien i 1993 overmåde vigtig i det internationale samfund.

Lad mig så for ikke at forlænge debatten yderligere sige, at der er tre ting, der er afklaret: uafhængigheden i overensstemmelse med Paris-principperne, ja, oven i købet sådan, at det nye institut bliver lovfæstet – det hidtidige center, Det Danske Center for Menneskerettigheder, er som bekendt alene forankret i et forslag til folketingsbeslutning – bestyrelsen bliver uafhængig, kan selv udpege direktør, og arbejdsområdet er identisk med det hidtidige. Det er et godt resultat af debatten her.

Så har jeg kun én ting at føje til: Jeg vil advare både fortalere fra regeringspartierne og fra Dansk Folkeparti imod at stikke sig selv blå i øjnene og tro, at den kritik, der er kommet fra udlandet, er noget, der er skabt af emsige mennesker her i landet. Fru Mary Robinson reagerede øjeblikkelig – efter at planen fra regeringen var kommet den 11. januar – den 14. januar med et brev til statsministeren, som blev besvaret den 16. januar. Så er det rigtigt, at statsministeren den 25. januar bragte betydelig mere klarhed over sagen, men forud var der en periode, hvor der blev stillet meget store spørgsmål i udlandet.

Det tager også tid at få det til at trænge ind, at det ikke skulle forstås på den måde, og det er den opgave, som nu ligger foran os i fællesskab: at få slået fast i forhold til udlandet, at her er der ingen vaklen i gelederne, vi har fortsat et uafhængigt menneskerettighedsinstitut, hvor be-

styrelsen er selvstændig og med det hidtidige arbejdsområde.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Undskyld, at jeg forlænger en meget lang debat, men jeg kan ikke lade være. Når der nu faktisk har været talt – fuldstændig rigtigt – om det vigtige i det rent principielle i dette spørgsmål, kan jeg ikke lade være her uden nogen som helst politisk-taktisk interesse, sådan som debatten jo hidtil har været, at spørge hr. Niels Helveg Petersen: Når han nu taler om menneskerettigheder og siger, at de er universelle, ved han så ikke, at det samme siger enhver religion? Kristenommen er universel, den er sandheden for ubetinget enhver. Islam siger det samme.

Var det ikke muligt at få det til at gå op for disse troende humanister, at denne bestemmelse af det universelle faktisk er en rent religiøs bestemmelse, der derfor også, når den føres ind i politik, fører til den totalitarisme, som man har set, hver gang menneskerettighederne har fået magten, hvad enten det var i Stalins grundlov af 1936, eller det var i den franske revolution? Altså denne naive dyrkelse af det universelle som et rent konkret fænomen synes jeg man skulle prøve at tænke lidt over.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg savner aldeles forudsætninger for at diskutere religionsfilosofi med hr. Søren Krarup. Men jeg savner ikke forudsætninger for at diskutere universelle menneskerettigheder, som gælder for hvert enkelt menneske på hele kloden, uanset hvilket religiøst system de bor under. Det anser jeg overhovedet ikke for noget af religiøst tilsnit.

Dette er et arbejdsredskab for at sikre mennesker over hele Jorden beskyttelse imod magthavere. Det er jo, hvad menneskerettighederne i virkeligheden drejer sig om.

Bortset fra nogle få her i det danske Folketing er de mennesker, der ude i verden er imod menneskerettighederne, og som frygter debatten, jo magthaverne, det er diktatorerne, det er totalitære systemer; de har grund til at frygte menneskerettighederne. Derfor er vi også tilhængere af dem, tilhængere af, at de skal være universelle, fordi de er en del af menneskeheden's håb om at kunne leve en bedre tilværelse.

Kl. 16.35